

taggasi, kui waenlase ärrawoitja. Ja
nenda teggid ka mitto teist Kinralit.
Turkide surem wäggi läks ikka ennam
māggise ma sisse taggasi, et nemmad
seäl māggede tahha woiksid warjul ol-
la. Ehk meie rahwas neist nüüd kü-
litto head woimust said, ommetigi ei
olnud meil sest ennam abbi, kui et
hirm waenlaste peäle tulli. Agga
nisuggune söddiminne polle ühtegi
wäart, sest se waewab ühhe nisugguse
wägge, kui meil on, mis on õppind
laggeda peäl wisi pärrast söddima, ja
awwalikkult lahkingis wahwad ollema,
se waewab ennam kui se meil kassuks
ja waenlastel kahjuks on. Sest kus
puid raiutakse, seäl langeb ka laasto ;
kui

kui üks wenne soldat otsa saab, sest
on, keigeennamiste seäl wõdra Ma sees,
ennam kahjo, kui kahhetumnest Tur-
kist. Sest meie Wenne-Ma on seält
wägga kangel ärra, ja enne kui rekru-
tid süüma sawad, lähheb paljo aega, ja
needki ep olle weel nisuggused õppetud
soldatid, kui need wannad, waid pea-
wad wast sedda sõda-ammetit õppima.
Turkid on seäl liggidal, ja neil on wäg-
ga paks rahwas, keik, kes agga ter-
wise polest sudawad, on seäl soldatid,
ja ni pea kui sedda tahhetakse peawad
nemmad sõtta minnema, olgo nem-
mad põlle-mehhed, ehk handwerkit ehk
kaup-mehhed. Se läbbi täitwad nem-
mad pea jälle need aukud ärra, mis
meie